

Vzpomínání na Mašiny 2/3

Debaty o Mašíněch z roku 1995

Aréna (ČT, 29. 8. 1995): Úvodní část debaty

Celou debatu najdete na <https://www.youtube.com/watch?v=TKFJbkLdi0s>.

Promluvy účinkujících jsou stylisticky upraveny, nejde o doslovný přepis.

11:10–15:45

Moderátor:

Pane Mašine, já bych se vás rád zeptal na to zdůvodnění, proč došlo k tomu zabití šesti lidí.

Mašín:

Rozumím. Zdůvodnění proč jsme zabili lidi. Přišel únor 48 a komunisté přejmuli moc zřejmým násilím. Začal takzvaný třídenní boj, to nebylo nic jiného než občanská válka. Lidé byli vyhazováni z práce, vyhazováni ze svých domů, nastali monstrprocesy. Člověk se nemohl nijak projevit, veškerá debata ustala. Nezbylo nic jiného než utéci nebo dělat to, co komunisté nařizovali. To se stalo tak nesnesitelné, byla baráž komunistické propagandy, nic jiného nebylo slyšet. To je proč jsme se rozhodli postavit se na odpor. Tato celá situace nám připomínala právě minuvší nacistický režim.

Moderátor:

Můžete se vyjádřit konkrétně k těm třem lidem zabitým na našem území?

Mašín:

Tři lidé na našem území, kteří byli zabití, byli všichni ozbrojeni a byli to pochopové režimu, kteří museli být odstraněni z jednoho nebo druhého důvodu.

Rychetský:

Problém je v tom odlišit právní, lidskou, morální stránku věci. Zdá se být nepochybné, že došlo nejméně ve dvou případech k úmyslnému usmrcení bezmocných lidí, jeden byl dokonce omámený. Nemohu si pomoci, já si nesmírně vážím zejména otce bratrů Mašínových, já sám, patrně jediný ze zde přítomných, jsem byl také v opozici, i když s ohledem na věk podstatně později proti tomuto režimu, přesto se domnívám, že za normálních

okolností, kdy neplatí válečný stav, za žádných okolností nelze schvalovat a učinit bez-trestným zabití člověka, který je bezmocný. Dokonce i v době války se považuje za trest-ný čin usmrcení zajatce, i v době války se považuje za trestné plenění v tzv. prostoru vá-lečných operací. Fakt je, že v případě toho pokladníka to trestní zákon všech zemí, všech dob, kvalifikuje jako loupež. Když někoho usmrtím, abych získal peníze, tak to prostě je trestný čin. Pane Mašín, já si vážím každého, kdo se postavil proti totalitnímu režimu, který tady byl 40 let, současně se domnívám, že jsou meze, za které v žádné situaci, zejména tedy v době míru, prostě nelze jít, a tou mezí je to, že zkrátka někoho úmyslně usmrtím. Já nepovažuji vůbec za možné, aby dnes pokračovalo to trestní stíhání, to je z odstupem let nesmyslné, to je situace, kterou je třeba řešit jinými způsoby...

Moderátor Rychetského přerušil

16:04–17:38

Mašín:

To bylo velmi výmluvně řečeno panem Rychetským, ale co já bych chtěl k tomu říct, než jsme komukoliv zkřivili vlas na hlavě, komunistický režim zavraždil přes 200 lidí, byli to tzv. justiční vraždy, byli tady stovky a tisíce lidí, kteří byli zabiti jinak, kde režim to neo-hlásil, byli stovky lidí, kteří byli povražděni na hranicích, protože z tohoto socialistického ráje chtěli utéci. Čili mluvit tady o nějakém vyhlášení války, nakonec ono to má smysl, protože válka tady vyhlášená byla, de facto komunisté vyhlásili válku v roce 1848. Co je to tzv. Komunistický manifest? To je vyhlášení války všem slušným lidem na světě. Od té doby se komunisté málokdy obtěžovali s vyhlášením války komukoliv. Najednou po 42 letech zjišťujeme, že když jsme se měli hájit (aby tato obrana byla legální), tak jsme měli vyhlásit komunistům válku. Kde ta válka byla Klementem Gottwaldem po únoru zřetelně vyhlášená: kdo není s námi, je proti nám.

Moderátor vyzývá k telefonickému hlasování

Účastníci debaty:

JUDr. Miroslav Kříženecký – právník, advokát. Působil ve vojenské prokuratuře už před rokem 1989, tehdy i člen KSČ, v roce 1990 se stal hlavním vojenským prokurátorem, v roce 1994 ode-šel do advokacie, v roce 2003 se stal kandidátem KSČM na post prezidenta.

JUDr. Pavel Rychetský – právník, soudce. V letech 1966–69 člen KSČ, signatář Charty 77, v roce 1990 generální prokurátor, téhož roku místopředseda federální československé vlády (člen OF, později OH), v letech 1992–1996 advokát, od roku 1996 senátor za ČSSD, v letech 2002–2003 ministr spravedlnosti, od roku 2003 ústavní soudce.

Vladimír Řezáč – levicový politik, v letech 1990–1993 člen KSČ, později KSČM, v letech 1994–1996 člen ČSSD, poslanec parlamentu (zemřel 1996).

JUDR. Vojtěch Filip – komunistický politik, v letech 1990–1992 poslanec ve Federálním shromáždění, od roku 1996 poslanec v českém parlamentu, od roku 2005 předseda KSČM, v osmdesátých letech spolupracovník StB.

MUDr. Miroslav Rošický – synovec zavražděného.

JUDr. Milan Hulík – obhájce disidentů za normalizace, signatář Několika vět, po roce 1989 člen prověřkových komisí pro některé bezpečnostní sbory, poradce generálního prokurátora, advokát, v devadesátých letech krátce člen DEU (nevýznamná pravicová strana, brzy zanikla), v roce 2011 kandidoval neúspěšně do senátu za ANO.